

R. dnia 24 maja 2017 roku

Sygn. akt IIK 398/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Rypinie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Więckowska

Protokolant st. sekr. E. P.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rypinie

po rozpoznaniu dnia 17.05.2017r. sprawy:

P. S.

syn J. i J. z d. W.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 4 listopada 2011 roku, w lokalu o nazwie i adresie: Sklep (...), T. 42B, (...)-(...) O., na automacie: (...), typ video, nr fabryczny (...), nr rej. (...)- (...), prowadził gry w ten sposób że wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze była wyższa niż 0,50-zł, a więc wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 612 .),

tj. popełnienie przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 kks

I. Oskarżonego **P. S.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu,

II. Na podstawie art.230§1 kpk w zw. z art.113§1 kks zwraca Grupie FP Sp. z o.o dowody rzeczowe w postaci automatu V. M. typ video nr (...) oraz gotówki w kwocie 1087,00 złotych opisane w wykazie dowodów rzeczowych na k. 145 akt pod poz. 1 i 2

III. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa

II K 398/16

UZASADNIENIE

W dniu 01 września 2009 roku Dyrektor Izby Skarbowej w B. wydał decyzję , w której udzielił Grupie (...) Spółka z o.o z s. w W. zezwolenia na urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier na automatach o niskich wygranych na terenie województwa (...) na okres 6 lat.

Wśród miejsc w których miały być urządzone gry został wymieniony punkt w T. – Sklep (...). P.. Ważność tej decyzji miała wygasnąć 1 września 2015 roku.

(d. decyzja k. 46-48, 95-97

odpis KRS k. 92-94)

W Sklepie (...) w T. był wstawiony automat V. M. typ video nr fabryczny (...) nr rej. (...) - (...) na mocy umowy najmu z dnia 14.10.2010 roku zawartej między J. P. a Grupą (...) Spółka z o.o w W. reprezentowaną przez prezesa zarządu J. R..

Automat V. M. typ video nr fabryczny (...) został zarejestrowany przez Ministra Finansów w dniu 27 sierpnia 2009 roku pod nr GL-7240- (...). Automat ten został uruchomiony w sklepie (...) w T. 01.02.2011 roku i jako nadzorujący punkty gry w księdze kontroli eksploatacji automatu do gier został wówczas wpisany P. S..

Podstawą rejestracji tego automatu była opinia techniczna z badania poprzedzającego rejestrację nr PŁ/R -13-333/09 z dnia 17 stycznia 2009 roku wydana przez Jednostkę Badającą upoważnioną przez Ministra Finansów tj. Politechnikę (...) Katedrę (...) M.. Opinia ta była pozytywna i ważna do 31.12.2015 roku.

(d. umowa najmu k. 28, 91

wniosek o rejestrację k. 12, 44, 18, 103

opinia techniczna k. 10-11, 42-43, 104-105

księga kontroli eksploatacji automatu k. 69-70

odpis KRS k. 92-94)

W dniu 01 lutego 2011 roku zostały wykonane czynności sprawdzające w zakresie urzędowego sprawdzenia przez pracowników UC w T. podmiotu Grupa (...) sp. z o.o. Urzędowego sprawdzenia dokonano w punkcie gier na automatach o niskich wygranych zlokalizowanym w Sklepie (...). P. w T.. W toku tego sprawdzania analizowano dokumenty dotyczące automatu V. M. który miał być włączony do eksploatacji. W trakcie tej czynności UC nie powziął żadnych wątpliwości do przedmiotowego automatu. W dniu 03 lutego 2011 roku Naczelnik UC w T. wydał decyzję w której zatwierdził akta weryfikacyjne podmiotu Grupa (...) z sp. z o.o dotyczące działalności wykonywanej w punkcie gier na automatach o niskich wygranych usytuowanych w lokalu Sklep (...). P. w T..

(d. protokół k. 99-100

decyzja k. 101, 102

zgłoszenie przemieszczenia k. 103)

W dniu 04 listopada 2011 roku w sklepie (...) w T. pracownicy Urzędu Celnego w T. – J. W. i M. E. dokonali kontroli automatu V. M. typ video nr fabryczny (...) w obecności pracownika sklepu (...) w zakresie zgodności z przepisami ustawy o grach hazardowych. W trakcie kontroli pracownik Urzędu Celnego przeprowadził eksperyment ustawowy, który zarejestrowano kamerą cyfrową, jego celem było sprawdzenie, czy zabezpieczony automat spełnia wymagania ustawy o grach hazardowych w zakresie wysokości stawek. W toku eksperymentu ustalono m.in., iż na automacie V. M. typ video nr fabryczny (...) możliwe jest stosowanie stawek w jednej grze o wartościach wyższych niż dopuszcza ustawa o grach hazardowych.

(d. protokół kontroli k. 2-4

zapis eksperymentu k. 5

zez. św. J. W. k. 87v, 175-176

zez. św. M. E. k. 89v, 177)

W trakcie badania automatu przez biegłego ustalono m.in. iż plomby jednostki badającej tj. Politechniki (...) były nienaruszone zarówno na płycie głównej jak i obudowie liczników elektronicznych.

(d. ekspertyza k. 131)

P. S. posiadał świadectwo zawodowe nr (...) wydane przez Ministra Finansów 21.04.2009 roku na stanowisko nadzorujący punkty gry na automatach o niskich wygranych z następującym zakresem uprawnień: wypełniania poleceń kierownictwa, obsługa gier i osób prowadzących gry na automatach o niskich wygranych z godnie z obowiązującym regulaminem gier, prowadzenie rozliczeń finansowych, utrzymywanie automatów w sprawności technicznej, umożliwianie pracownikom urzędu celnego i innym upoważnionym osobom dokonanie kontroli, szkolenie się i znajomości przepisów ustawy o grach i zakładach wzajemnych rozporządzeń wykonawczych potwierdzone zdaniem egzaminu . Świadectwo to było ważne do 20.04.2012 roku.

(d. świadectwo zawodowe k. 98)

W dniu 29 grudnia 2016 roku do Sądu Rejonowego w Rypinie wpłynął akt oskarżenia z Urzędu Celnego w T., zatwierdzony przez Prokuratora Okręgowego we Włocławku, którym oskarżyciel zarzucił P. S. popełnienie czynu polegającego na tym, że w okresie od dnia 01 lutego 2011 roku do dnia 04 listopada 2011 roku , w lokalu o nazwie ii adresie : sklep (...), T. 42B, (...)-(...) O., na automacie (...), typ video, nr fabryczny (...), nr rej. (...)- (...), prowadził gry w ten sposób że wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze była wyższa niż 0,50 zł, a więc wbrew przepisom ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (tekst jednolity Dz U. Z 2015 roku, poz. 612) tj. przestępstwa skarbowego z art.107§1 kks .

Z uwagi, iż oskarżony przebywa za granicą postępowanie toczyło się w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych, w związku z czym Sąd nie dysponował wyjaśnieniami oskarżonego.

Analizując zebrany materiał dowodowy w szczególności dokumenty takie jak opinia jednostki badającej, dokumenty dotyczące rejestracji automatu (...), typ video, nr fabryczny (...) i dopuszczenia go do eksploatacji (k.10-11, 42-43, 104-105, 99-10, 102, 45, 101, 46-48, 95-97, 12, 44, 18, 103) Sąd uznał, iż wyniki przewodu sądowego nie wykazały winy i sprawstwa oskarżonego.

Na wstępie należy wskazać, iż czyn z art.107 §1 kks zarzucany oskarżonemu polega na urządzaniu lub prowadzeniu gier losowych wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia. W tym konkretnym przypadku znamiona zarzucanego oskarżonemu czynu zostały sprecyzowane w ten sposób, iż na konkretnie wymienionym automacie o niskich wygranych miał on prowadzić gry, w których stawka za jedną grę przekraczała 0,50 zł czyli było to sprzeczne z art.129 ust. 3 ustawy z 19.11.2009 roku o grach hazardowych, chociaż oskarżyciel nie wskazał tego konkretnego przepisu z ustawy, który oskarżony miał naruszyć.

Na wstępie należy podkreślić, iż automat (...), typ video, nr fabryczny (...) miał wymagane ówczesnymi przepisami dokumenty w postaci opinii technicznej oraz rejestrację (k. 10-11, 42-43, 104-105, 99-10, 102, 45, 101, 46-48, 95-97, 12, 44, 18, 103). Dokumenty te nie zostały, jak wynika z zebranego materiału dowodowego, zmienione, uchylone, cofnięte. W związku z tym miały moc obowiązującą i uprawniały oskarżonego do przekonania, iż przedmiotowy automat spełnia wymogi ustawowe i może być legalnie eksploatowany. Tym bardziej, że badania automatów przeprowadzały wyłącznie podmioty posiadające upoważnienie Ministra Finansów, a rejestracji dokonywało Ministerstwo Finansów. W związku z tym w myśl §10 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z 03.06.2003r. w/s warunków urządzania gier i zakładów wzajemnych (obowiązującego do 10.04.2012r czyli w czasie rejestracji przedmiotowych automatów) poświadczenie rejestracji, które spółka Grupa (...) uzyskała, stwierdzało uprawnienie do wprowadzenia do użytkowania urządzenia jako automatu o niskich wygranych. Decyzja administracyjna była w tym względzie miarodajna i wiążąca w myśl unormowanych zasad urządzania gier na automatach. Zasadne jest więc w ocenie Sądu przyjęcie, iż oskarżony miał prawo przyjmować, iż urządzenia te spełniają wymogi ustawowe i mogą być użytkowane. Nie ma żadnego dowodu, który pozwalałby przyjąć odmienne stanowisko. Nie ma też żadnych dowodów na to, że oskarżony P.

S. po wprowadzeniu automatów do eksploatacji dokonał jakichkolwiek zmian w ich konstrukcji wpływających na sposób gry. Z ekspertyzy (k.123-133) sporządzanej przez biegłego wynika wręcz, iż w przedmiotowym automacie plombę założone podczas badania przed rejestracyjnego na płycie głównej i obudowie liczników elektronicznych były nienaruszone.

Sąd orzekający w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 03 grudnia 2010 roku w spr. VKK 190/10, zgodnie z którym nie ma podstaw do przypisania osobie zarządzającej/prowadzącej gry na automatach o niskich wygranych znamion strony podmiotowej przestępstwa z art. 107§1 kks, a więc ani zamiaru ewentualnego ani tym bardziej bezpośredniego, urządzania/prowadzenia gry na automacie o niskich wygranych wbrew przepisom ustawy, w sytuacji gdy została przeprowadzona cała wieloetapowa procedura administracyjna, która doprowadziła do zarejestrowania urządzenia jako automatu o niskich wygranych i tym samym do uzyskania uprawnień (w tym przypadku przez spółkę) do wprowadzenia go do eksploatacji i użytkowania jako takiego. Odmienne ustalenia co do stanu świadomości osoby zarządzającej/prowadzącej gry zasadne byłoby tylko wtedy, gdyby dokumenty na podstawie których zarejestrowano poświadczają nieprawdę, a on sam o tym wiedział.

W niniejszym orzeczeniu Sąd Najwyższy podkreślił dodatkowo, że według praktyki stosowanej przez jednostki badające upoważnione przez Ministra Finansów, umożliwienie przekraczania wartości stawki maksymalnej w wyniku kontynuacji gry za uzyskane wygrane, nie dyskwalifikowało urządzenia jako automatu o niskich wygranych. Zmiana w tym przedmiocie nastąpiła dopiero z dniem 21.03.2009 roku kiedy znowelizowano (obecnie już nieobowiązujące) Rozporządzenie Ministra Finansów z 03.06.2003 roku w/s warunków urządzania gier i zakładów wzajemnych. Przepisy sprzed nowelizacji, czyli obowiązujące w chwili wydawania opinii technicznych co do przedmiotowego automatu, stanowiły, że badanie poprzedzające rejestrację polega na sprawdzeniu, czy konstrukcja automatu lub urządzenia do gier zapewnia prawidłowe ustalenie wartości maksymalnej stawki i wartości maksymalnej jednorazowej wygranej. Natomiast po nowelizacji czyli po 21.03.2009 roku badanie techniczne miało zapewnić prawidłowe ustalenie wartości maksymalnej stawki i uniemożliwić przekroczenie wartości maksymalnej stawki w wyniku kontynuacji gry za uzyskane wygrane, a nadto prawidłowe ustalenie wartości jednorazowej wygranej i uniemożliwienie uzyskania jednorazowej wygranej w kwocie wyższej niż 15 euro (60,00 zł).

Zmiany tej w ocenie Sądu nie uwzględnił w swojej ekspertyzie (k.123-133) biegły W. K. (1), albowiem nie wspominał nic na temat tej zmiany przepisów, w związku z tym badając przedmiotowy automat stosował obowiązujące przepisy w chwili przeprowadzania badania a nie na chwile rejestracji tego automatu.

Ponadto należy wskazać, iż art.129 ust. 1 ustawy z 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 poz. 1540 ze zm.) stanowi, iż działalność w zakresie gier na automatach o niskich wygranych oraz gier na automatach urządzanych w salonach gier na automatach na podstawie zezwoleń udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy jest prowadzona, do czasu wygaśnięcia tych zezwoleń, przez podmioty, którym im udzielono, według przepisów dotychczasowych, o ile ustawa nie stanowi inaczej, natomiast ust. 3 tegoż artykułu stanowi, że przez gry na automatach o niskich wygranych rozumie się gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych i elektronicznych o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których wartość jednorazowej wygranej nie może być wyższa niż 60 złotych, a wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze nie może być wyższa niż 0,50 złotych.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania w szczególności stanowisko Sądu Najwyższego, w ocenie Sądu orzekającego brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu P. S. popełnienia zarzucanego mu czynu. Trzeba bowiem pamiętać, iż czyn z art.107§1 kks karalny jest tylko w razie jego umyślnego popełnienia w obu postaciach zamiaru tj. bezpośrednim bądź ewentualnym. Oznacza to, iż sprawca musi chcieć popełnić czyn zabroniony lub godzić się na jego popełnienie. W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy nie sposób przyjąć, iż oskarżony P. S. działał umyślnie. Brak jest bowiem w ocenie Sądu jakiegokolwiek dowodu na to, iż oskarżony P. S. chciał popełnić zarzucany mu czyn, że uświadamiał sobie fakt naruszenia przepisów. Wyniki przewodu sądowego nie wykazały by oskarżony miał świadomość, iż przedmiotowy automat działa wbrew przepisom. W związku z tym, iż brak jest zaistnienia znamion strony podmiotowej danego czynu zabronionego, należy stwierdzić, że nie doszło do jego popełnienia.

W tym miejscu należy wspomnieć, iż umyślność jako wymagany przepisami warunek odpowiedzialności za czyn z art.107 §1 kks nie może być wywodzony z samego faktu zaistnienia znamion strony przedmiotowej danego czynu skarbowego, bez karnoprawnego elementu winy, samo niezastosowanie się do zakazów lub nakazów ustawowych może stanowić co najwyżej delikt finansowy, natomiast nie rodzi odpowiedzialności w sferze prawa karnego skarbowego (tak. SO w Opolu w. z dnia 20.09.2013r. VII Ka 101/13)

Jak z powyższego wynika już sam brak winy (strony podmiotowej) przesądza o tym, iż nie doszło do popełnienia czynu, bez względu na stronę przedmiotową.

Oskarżony P. S. miał postawiony zarzut „prowadzenia” gier na automacie (...), typ video, nr fabryczny (...) usytuowanym w sklepie (...) w T.. Z materiału zgromadzonego w toku postępowania nie wynika, aby oskarżony działał umyślnie, aby posiadał wiedzę co do tego, iż na tym automacie wysokość jednej stawki za udział w jednej grze jest wyższa od 0,50 złotych a łączna jednorazowa wartość wygranej przekracza równowartość 60,00 złotych. Co więcej z materiału dowodowego nie wynika jaki związek i czy w ogóle oskarżony miał z przedmiotowym automatem. Ze zgodnych zeznań świadków J. P. (k.26v-27, 73v, 175), K. G. (k.25v, 75v, 174-175) i J. S. (k.22v-23, 113, 174) wynika, iż w ogóle nie kojarzą oskarżonego, nie znają go, nie rozpoznali go na okazywanych zdjęciach. Żadna z tych osób nie była w stanie potwierdzić, iż oskarżony przyjeżdżał do tego automatu, wykonywał przy nim jakiegokolwiek czynności, a tym bardziej aby cały czas był przy tym automacie. Jedyne związki oskarżonego z przedmiotowym automatem usytuowanym w sklepie (...) w T. to jeden wpis w księdze kontroli eksploatacji automatu (k. 70) z dnia 01.02.2011 roku oraz zapis w protokole z czynności sprawdzających w zakresie urzędowego sprawdzenia (k.99-100) również z dnia 01.02.2011 roku, z którego wynika, że był obecny przy tym urzędowym sprawdzeniu.

Z powyższych zeznań, a innych dowodów nie ma, zdaniem Sądu nie można wyciągnąć wniosków, iż oskarżony P. S. prowadził gry na automacie i to jeszcze wbrew przepisom. W tym miejscu należy wskazać, iż pojęcie „prowadzi gry”, jak wskazuje doktryna, albowiem nie ma ustawowej definicji, należy rozumieć jako wykonywanie bezpośrednich czynności przy tych grach (tak: A. Piaseczny w Komentarz do KKS art.107 LexisNexis 2012), prowadzenie uprzednio urządzonej już działalności hazardowej w określonym miejscu (tak: G. Łabuda Komentarz do KKS art.107). Z kolei wykonywanie bezpośrednich czynności przy grach wymaga zdaniem Sądu ciągłej, stałej obecności takiej osoby w miejscu, gdzie te gry są urządzone. Z materiału dowodowego nie wynika, aby P. S. był w sposób ciągły, stały w sklepie (...) w T. i aby wykonywał jakiegokolwiek bezpośrednie czynności przy tych grach. Ponadto według słownika języka polskiego „prowadzić” to inaczej organizować, kierować czymś, być inicjatorem, sterować. W kontekście powyższego, zdaniem Sądu absolutnie nie można przyjąć, że oskarżony P. S. prowadził gry na automacie V. M. w sklepie (...) w T.. W ocenie Sądu nie ma żadnego dowodu na to, że oskarżony poza dniem 01.02.2011 roku był w tym sklepie w T.. W zgromadzonym materiale nie ma również jednoznacznych dowodów na to, czy i w jaki sposób oskarżony był powiązany ze spółką Grupa (...).

Wyniki postępowania dowodowego nie wykazały, aby oskarżony chciał popełnić zarzucany mu czyn. Przedstawione dowody pozwalały zdaniem Sądu, aby oskarżony był przekonany, że automat działa legalnie. Automat z przedmiotowej sprawy przeszedł ustawową procedurę rejestracji, posiadał opinie specjalistycznej jednostki, że jest zgodny z ustawą. Nie ma żadnych przepisów, które nakładałyby na oskarżonego obowiązek dodatkowego sprawdzenia czy też zweryfikowania posiadanych dokumentów odnośnie rejestracji automatów. Treść opinii technicznej niewątpliwie wykraczała poza stan wiedzy oskarżonego, nie był on więc w stanie w jakikolwiek sposób zweryfikować jej.

Wydanie ostatecznego zezwolenia na użytkowanie poprzedzone było weryfikacją automatu i to wszechstronną przez pracowników Urzędu Celnego. Pozytywny wynik tej weryfikacji zakończył procedurę udzielenia spółce Grupa (...) zezwolenia na użytkowanie automatu.

Należy jeszcze podnieść, iż oskarżony nie miał najmniejszego wpływu zarówno na treść opinii technicznej jak i decyzję co do rejestracji przedmiotowego automatu. Oskarżony miał pełne prawo mieć zaufanie zarówno do opinii technicznej jak i decyzji organów państwowych. Nieścisłości czy też luki w przepisach nie mogą teraz obciążać oskarżonego. Niezasadne jest więc zarzucanie oskarżonemu, że umyślnie użytkował automat w sposób niezgodny z obowiązującymi

przepisami. W tym miejscu należy nadto wykazać, iż świadectwo zawodowe, jakie posiadał oskarżony potwierdzały jedynie jego wiedzę teoretyczną ze znajomości przepisów ustawy o grach hazardowych.

Z uwagi, iż Sąd uznał, iż po stronie oskarżonego brak jest strony podmiotowej, czyli winy, nie wniknął już szczegółowo w kwestie strony przedmiotowej zarzucanego czynu, dlatego też nie analizował wyników ekspertyzy W. K. (2) pod kątem wysokości maksymalnej stawki za udział w jednej grze, albowiem nie miało to już istotnego znaczenia dla sprawy.

Poza tym należy podkreślić, co Sądowi wiadomo z urzędu, że istniały i istnieją wśród specjalistów rozbieżności co do interpretacji pewnych pojęć w tym związanych z funkcjonalności automatów, sposobem prowadzenia gry, mechanizmów prowadzenia gier za punkty z licznika „bank”, definicji maksymalnej wygranej, sumy wygranych. W związku z tym trudno wymagać by oskarżony P. S., zakładając hipotetycznie, bo nie ma na to dowodów, że gdyby dotarły do niego informacje o wyższych wygranych, byłyby w stanie sam ocenić, czy te ewentualne wyższe wygrane były wynikiem naruszenia przepisów ustawy, czy też nie, skoro nie musiał znać się na funkcjonowaniu automatów jak i na sposobach prowadzenia gier na tych automatach. Jeszcze raz Sąd podkreśla, iż oskarżony zdaniem Sądu miał podstawy, z uwagi iż przedmiotowy automat przeszedł cały wymagany przepisami proces rejestracji, że działa legalnie i spełnia warunki ustawowe. W toku przewodu sądowego nie został przeprowadzony żaden dowód przeciwny w tej kwestii. Oskarżyciel również nie kwestionował tych okoliczności.

Sąd uznał za zgodne z prawdą zeznania świadków J. W. (k.87v, 175-176) i M. E. (k.89v, 177) albowiem zeznania te są spójne, logiczne, zbieżne, poparte dokumentami z którymi tworzą logiczną całość.

Sąd dał także w pełni wiarę zeznaniom świadków J. S. (k.22v-23, 113v, 174), K. G. (k.25v, 75v, 174-175) i J. P. (k.26v-27, 73v, 175) albowiem są one spójne, logiczne i konsekwentne.

W tym miejscu należy wskazać, iż Sąd przeprowadził szerokie postępowanie dowodowe, przesłuchał świadków, nie mniej decyzja merytoryczna została podjęta głównie w oparciu o dokumenty.

Sąd uznał w pełni dowody w postaci dokumentów takich jak protokół kontroli (k.-4), protokół zatrzymania rzeczy (k6-7), protokoły oględzin (k.66-67, 8), umowy najmu (k.28, 91), wnioski o rejestrację (k.12, 44), opinie techniczne (k.10-11, 42-43, 104-105), decyzji administracyjnych (k. 45, 101, 46-48, 95-97), protokoły z czynności sprawdzających (k.99-100), zgłoszenia przemieszczenia k.13-18, 103, 107-112,) świadectwa zawodowego (k.98), księgi kontroli eksploatacji automatu (k.69-70), wypisu z KRS (k.92-94), informacji z UC (k.102) oraz zapis eksperymentu (k.5), albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty i zgodnie z obowiązującymi przepisami, a nadto nie zostały podważone skutecznie przez żadną ze stron.

Odnośnie ekspertyzy biegłego W. K. (2) (k.123-133), Sąd nie oceniał jej szczegółowo, albowiem jak to wyżej wykazano przy dokonanych przez Sąd ustaleniach co do strony podmiotowej zarzucanego oskarżonemu czynu, nie miałyby to istotnego znaczenia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył bezspornych i jednoznacznych dowodów do przyjęcia, iż oskarżony P. S. dokonał zarzucanego mu czynu. Istniejące wątpliwości Sąd, zgodnie z art.5§2 kpk w zw. z art.113 kks, rozstrzygnął na korzyść oskarżonego i uniewinnił go od popełnienia zarzucanego aktem oskarżenia czynu. W przedmiotowej sprawie jak to wykazano nie zostały wyczerpane znamiona strony podmiotowej, które obok strony przedmiotowej muszą zaistnieć, aby przypisać oskarżonemu popełnienie zarzucanego mu czynu.

Ponadto w oparciu o art.230§2 kpk w zw. z art.113§1 kks Sąd zwrócił uprawnionemu podmiotowi czyli spółce Grupa (...) dowody zabezpieczone do sprawy w postaci automatu V. M. i pieniędzy, albowiem z uwagi na rodzaj końcowego rozstrzygnięcia stały się zbędne dla postępowania.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk.